

Шановні молодіжні працівники і працівниці 🙌 Чи знали ви, що дуже часто від нового досвіду нас зупиняють упередження та незнання. Незнання викликає страх та невпевненість, а упередження впливає на рішучість та мотивацію 😞😞

Ми зібрали міфи, які можуть заважати молодіжним працівникам і працівницям залучати до своїх заходів і програм молодь з інвалідністю. Дивіться галерею з фото 👍👍👍

Освітній серіал «Інклюзивна молодіжна робота» створюється громадською організацією Рада жінок Донеччини за фінансування та у межах гуманітарного реагування UNFPA, Фонду ООН у галузі народонаселення спільно з Регіональним офісом UNFPA у Східній Європі та Центральній Азії, Міністерством молоді та спорту України, Міністерством цифрової трансформації України та радницею-уповноваженою Президента України з питань безбар'єрності для Дія.Освіта.

#інклюзивна_молодіжна_робота

! Міф 1: Інвалідність – це якась чітка ознака.

Немає двох однакових особистостей, кожна людина індивідуальна. Так само порушення здоров'я бувають різні, і всі люди живуть з інвалідністю по-різному. Навіть, якщо ви працюєте з людиною, яка має певні порушення функціонування, це не означає, що ви знаєте, як інша людина зі схожим станом думає чи діє. Проте є універсальні правила як будувати інклюзивне середовище для всіх і вони дійсно працюють.

! Міф 2: Молоді люди з інвалідністю потребують постійної допомоги.

Інвалідність – це не привід для надмірної опіки або порушення чийось особистих кордонів. Людина з інвалідністю, яка прийде на ваш захід, зазвичай зможе сама про себе потурбуватися. Важливо завжди запитувати, чи потрібна йому чи їй допомога, а не нав'язувати її.

! Міф 3. З молодими людьми з інвалідністю потрібно розмовляти інакше.

Деякі люди підвищують голос або спілкуються досить неприродно, коли розмовляють з людиною з інвалідністю, зокрема, з нечуючою або незрячою людиною. Та в людини, яка не бачить, зазвичай добрий слух, а в людини зі слуховим апаратом гучна розмова може викликати скоріше дискомфорт. Важливо спілкуватися звичайним тоном, а якщо людина вас не почує, вона сама перепитає і попросить говорити голосніше.

! Міф 4: Молоді люди з інвалідністю переважно хочуть спілкуватися одне з одним

Причина, чому молоді хлопці та дівчата дружать з тими чи іншими людьми, полягає в тому, що вони поділяють спільні інтереси. Звичайно, двом молодим людям з інвалідністю інколи буває простіше знайти спільну мову, тому що вони можуть краще розуміти стиль життя та потреби одне одного. Але наявність чи відсутність інвалідності ніяк не визначає спільність інтересів. Інша справа, що деякі молоді люди з інвалідністю, можливо, хотіли б мати більше друзів, але через фізичні та суспільні бар'єри не мають такої можливості.

! Міф 5: Робота з молодими людьми з інвалідністю вимагає окремого підходу

Молодим людям необхідно, щоб потенціал і можливості їхньої особистості цінували в першу чергу. Особливий підхід, який зайве акцентування й увага на інвалідності можуть, навпаки, створити додаткові психологічні бар'єри. А от знання про те, як створити безпечне інклюзивне середовище, емоційно-довірливий клімат та як заохотити молодь бути дружніми та відкритими одне з одним – неоціненні.